

532 textum vide in paginis duabus quae sequuntur.

L. Fabio [L. f.] Pup. Sev[er]o,
quaestor(i) urbano,
[de]cu[r]r(iones) et] plebs T[er]gesti[n]or(um).

1. 2 . . . . . k[a]l. Novembr. | [Quod] . . . spanius Lentulus
3 et | . . . . . s Nepos II v[ir]r(i) iur(e) dic(undo) v(erba) f(ecerunt) |
4. 5 [L. Fabium S]everum clarissimum v[ir]m multa iam pridem in rem
6. 7 p(ublicam) nos[tra]m beneficia contulisse, ut qui a pri[m]a sua statim
8 aetate id ege[r]it, uti in ad[itu]nda patria sua et dignitate et el[o]-
9 quentia cres[ce]ret; | nam ita multas et magnificas causas publi-
10. 11 [c]as apud optimum principem Antoninum Aug(ustum) Pium | [ad]-
12 seruisse egisse vicisse sine ullo quidem aerari nos[tra]ri impendio, ut
13 quamvis admodum adulescens senilibus tamen et perfectis operibus ac
14 factis patriam suam nos[tra]mque insupe[r] sibi universos obstrinxerit; nunc
15 vero tam gr[and]i beneficio, tam salubri ingenio, ta[m] perpetua ut[il]i-
16 tate rem | p(ublicam) n(ostram) adfecisse, ut omnia praecedentia facta
17 sua, quamquam im[m]ensa et eximia s[un]t, facile superari[t]; nam in
18 hoc quoque mira[bilem esse c(larissimi) v(iri) virtutem, quod cotidie
19 in bene faciendo et in pa[tri]a sua tuenda ipse se vincat; et id[cir]co,
20 [q]uamvis pro mensu[ra] beneficiorum eius impares in referenda gratia
21 simus, inte[r]im tamen pro tempore uel facultate, ut adiuvet saepe fac-
22 tu[r]us, rem[un]erandam esse c(larissimi) v(iri) benevolentiam, non ut
23. 24 sed | ut nos iudicantibus gratos praebeamus et dignos tali decore ta-
25 lique praesidio:

q(uid) f(ieri) p(laceret), d(e) e(a) r(e) i(ta) c(ensuerunt), primo cen-
sente Calpurnio Certo.

26 | Cum Fabius Severus v[ir]r amplissimus adque clarissimus tanta
27 pietate tanta[que] adfectione rem p(ublicam) n(ostram) amplexus sit
28 itaque pro minimis mal[is]que commodis eius excubet adque omnem
29 praestantiam | [s]uam exerat, ut manifestum sit id eum agere, ut
30 non modo nobis, sed pro[ximis] quoque civitatibus declaratum velit
31 esse se non ali quam | [pa]triae suae natum et civilia studia, quae
32 in eo quamvis admodum | iuvene iam sint peracta adque perfe[c]ta,
33 ac senatoriam dig[n]itatem hac maxime ex causa concupivisse, uti
34 patriam su[am] cum ornatam tum ab omnib[us] iniuriis tutam defen-
35 samque | praestaret, interim apud iudices a Cae[sar]e datos, interim
36 apud ip[su]m imperatorem causis publicis patro[cin]ando, quas cum

iusti[tia] divini principis tum su[a] eximia ac [pr]udentissima oration(e) | 37
s[er]m[on]e no[b]is cum victoria firmiores r[em]isit; 38
ex proximo vero, || ut manifestatur cael[es]tibus litteris Antoni[n]i Aug(usti) 2, 1. 2
Pii, tam feliciter d[e]siderium pu[b]licum a[pu]d eum sit prosecutus im- 3
petrando, uti Car[n]i Catalique attributi a divo Augusto rei publi[cae] 4. 5
nostrae, prout qui meruissent vita atque cen[su], per aedilitatis gra- 6
dum in curiam nostram admitte[re]ntur ac per hoc civitatem Roma- 7
nam apiscerentur, et aerarium nostrum ditavit et curiam complev[er]it | 8
et universam rem p(ublicam) n(ostram) cum fomentis ampliavit adm[it]- 9
tendo ad honorum communionem et usurpation[em] | Romanae civita- 10
tis et optimum et locupletissimum | quemque, ut scilicet qui olim erant 11. 12
tantum in redit[u] | pecuniario, nunc et in illo ipso duplici quidem 13
per | honorariae numerationem repperiantur e[st] sin[t], | cum quibus 14. 15
munera decurionatus iam ut paucis one[ra] honeste de pl[e]no 16
compartiamur. Ad cui[us] rei | gratiam habendam, ut in saecula 17
perm[an]su[er]o eius]modi beneficio, oportuerat quidem, si fieri poss[et] 18
et] | si verecundia clarissimi viri permetteret, universos n[ostros] | ire et 19. 20
gratias ei iuxta optimum principem agere. Sed | quoniam certum est 21
nobis onerosum ei futurum t[ame]n nostrum officium, illud certe proxime 22
fieri opo[r]tet o (dele) statuam ei auratam equestrem primo quoque | 23
tempore in celeberrima fori [no]stri par[te] poni et i[n] | basi eius 24. 25
hanc nostram c[on]sensionem adque hoc | decretum inscribi, uti ad pos- 26
teros nostros tam volt[us] | amplissimi viri quam facta per[m]aneant: 27
petique a | [Fa]bio Vero egregio viro patris [immo patre] Severi, 28
uti, quando q[ui]dem et commentum hoc ipsius sit providentiae, qua | 29
rem publicam n(ostram) in[eff]atigabili cura gubernat et in hoc | plus 30. 31
publici benefici, quod talem et nobis et imperio civem p[ro]creavit 32
adque formavit, cuius opera studio[que] et ornatio[res] | et tutiores in 33
dies nos magis magisque sentiamus, uti patiatu[r] | se in hanc rem ad 34
fili[um] suum legari mandarique sibi, | uti gratias publice c[lar]iss[im]o 35
m[an]o viro mandatu no[st]ro agat et gaudium universorum singulorum- 36
qu[e] | ac voluntatem ut mag[is]ter talium rerum in notitia[m] | eius 37. 38
perferat. Censuerunt.

Decreti causam exposuimus in praefatione ad Tergestinas; de iudicibus ab imperatore datis (1, 35) quaedam monuimus vol. 3 p. 107; pecuniam honorariam ab aedilibus in arcam publicam illatam vel certe populi causa erogatam praeter alios etiam titulus alter Tergestinus n. 558 commemorat. Reliqua aut interpretatione non indigent aut certe non est huius loci. Unum monebimus hoc decretum exempla quaedam offerre syllabarum divisionis vere Latinae saepe hodie neglectae, ut sunt nos[tra]m, cres[ce]ret, dig[n]itas. Contra erratum est 1, 14. 15 in gr[and]i. Etiam in verbis decreti praeter mendas apertas 2, 23. 28 sunt quae offendant; ut 2, 13 duplici quidem pro et duplici quidem et directa oratio abrupte incipiens 2, 8.